

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 275/2022
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“, чији је пуномоћник Мира Аћимовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизијама тужиље и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1697/21 од 27.05.2021. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против одбијајућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1697/21 од 27.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против одбијајућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1697/21 од 27.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1697/21 од 27.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3523/18 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство Анекс V уговора о раду који је тужилца закључила са туженим, а који анекс уговора је код туженог заведен под деловодним бројем .. од 26.07.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 207.500,00 динара, са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1697/21 од 27.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена у делу става првог изреке за утврђење да је ништава тачка 14. Анекса V уговора о раду број .. од 04.06.2002. године који је код туженог заведен под

деловодним бројем .. од 26.07.2013. године, док је у преосталом делу првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за утврђење да је ништав у целости Анекс V уговора о раду број .. од 04.06.2002. године који је код туженог заведен под деловодним бројем .. од 26.07.2013. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка по жалби од 16.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде у одбијајућем делу, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права у смислу члана 403. ЗПП, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, позивом на примену члана 404. ЗПП, док је тужила изјавила ревизију против правноснажне пресуде у преиначујућем делу, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. ЗПП, а како то произлази из навода ревизија.

Тужила је поднела одговор на ревизију туженог. Трошкове састава одговора на ревизију је тражила и определила.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено делимичним утврђењем ништавости анекса V уговора о раду чији је предмет регулисање начина обрачуна и исплате зараде. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука о делимичној основаности тужбеног захтева, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност изјављених ревизија туженог и тужиле на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и нашао да су ревизије недозвољене.

Тужила је 20.11.2018. године поднела тужбу ради утврђења ништавости Анекса уговора који се односи на обрачун зараде.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Чланом 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о спору за оцену законитости анекса уговора о раду, то ревизија туженог изјављена против одбијајућег дела другостепене пресуде, као и ревизија тужиље изјављена против преиначујућег дела другостепене пресуде нису дозвољене.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду и да се ревизијом тужиље другостепена одлука побија у преиначујућем делу, али налази да нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, као што је овде случај.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом и трећем изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију од стране адвоката, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер састав одговора на ревизију није трошак потребан ради вођења ове парнице.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић